

Stockholm den 23 Okt.

71.

Min egen älskade Pappa lilla!

Efter Toini skrifver till mamma så skrifves jag till min pappa, fast jag nog vet att breven äro gemmensamma. Ja, ja, nog är det bra ledsamt att vara så långt borta och bland så främmande människor och fast alla äro så vänliga mot oss, känner jag mig ändå så ensam ibland, men jag vet att det gör godt och det blir kanske bättre längre fram. Men julen, julen hur skall den bli för, då tror jag modet tappas när jag tänker på er alla derhemma och B. och Tina och Karin och Miki! O, om jag då kunde med telegrafen komma till er på en minut och se er jultglädje! Men då vore det kanske ännu svårare att här vara glad. Nej, jag skall icke vara ledsen utan tänka på varen, när pappa och mamma komma och hemta oss hem om Gud så vill.

Jag behöfver ju icke bedja pappa minnas oss, nog vet jag att pappa minnas oss om jag vill.
"minne"

"mät mi
 "barnast
 "skidren.
 "delas
 "äpplen
 "vina,
 "anarkia
 "drott och
 "slarvaste
 "da gmc
 "het-

"mät mi
 "barnast
 "skidren.
 "delas
 "äpplen
 "vina,
 "anarkia
 "drott och
 "slarvaste
 "da gmc
 "het-

"mät mi
 "barnast
 "skidren.
 "delas
 "äpplen
 "vina,
 "anarkia
 "drott och
 "slarvaste
 "da gmc
 "het-

"mät mi
 "barnast
 "skidren.
 "delas
 "äpplen
 "vina,
 "anarkia
 "drott och
 "slarvaste
 "da gmc
 "het-

magra reader till det all hade slutat, som var på en vacker höfd,

oss vara välkomna hos dem när vi bara ha
lust och sade att om vi hade några uppköp eller
något dylikt att göra så skulle hon gerna följa
med oss. — Vi hade just nu en biljett från tant
Hagström som säger att vi få två timmar i
veckan för madame Hesselgren och att vi få börja
redan i onsdag. De ha på allt sätt recommen-
derat henne som en utmärkt fint bildad och
"älskvärd" dame och man kan ju tryggt lita på
tantes omdöme. Toini kan icke få rita för
Malmström emedan han endast tar emot
mycket försigkomna elever och dessutom är
rystigt dyrt, men tante Louise tyckte känna
fröken Brändt och sade att flickornas vänner
gå der och rita och att de äro mycket nöjda,
mera veta vi icke, men om hon icke är bra
så kan ju Toini sluta. Tante H. föreslog att
jag skulle spela i ett musikaliskt institut, men
andra säga att det går så långsamt i ett så-
dant att jag ingenting hinne med på en
vinter och det kan man nog förstå. Jag får
i lördag min första timme, så se hur det skall
börja gå. Om pappa och mamma tycka att två
franska timmar i veckan blir för dyrt så skrif

några rader till vår "älskvärd" tant Louise, som vill för gå en rader brev,

bara i nästa bref så sluta vi med den era.
Hon tar ~~halva~~ 1 riksd. i timmen för båda.
I morgon äro vi bjudna till Hagströmers för
hela dagen och jag går efter Toini till Brandts
så få vi följäs åt och i förbifarten titta efter "tusa"
och om den vore det och hade bref! Ni hade väl
icke fått vårt första bref med "Dagmar", när
"Aurea" gick, det hade varit för mycket bra?
Farbrors porträtt medföljer, men icke är
det numera likt sedan han fått mustacher;
af tante finnes intet förnärvarande, men hon
skall snart gå till fotografen och då skicka vi.
Barnen komma beständigt och titta genom
dörren på oss, så att om vi ville vara riktigt
i fred måste vi regla dörren, men det ha vi icke
ännu gjort; de äro mycket roade af att höra
på när vi spela och fråga bara så mycket att
man blir alldeles bortblandad.
Det är väl bäst att jag nu slutar mitt bref
i qvällen efter vi gå bort i morgon och jag ännu
har litet att skrifa. Så hjertliga kyssar och
helningar till först och främst min egen gull
mamma och sedan till moster, Toini, Rorr, Alina,
Hilma, Bertha och alla andra kära vänner i
minnre.